

Mál nr. 327/2018**M og
váttryggingafélagið V vegna slysáttryggingar fjölskyldutryggingar.****Tjónstilkynningarfrestur vegna afleiðinga slyss 4.12.2015.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttekið 24.10.2018, ásamt fylgiskjöllum.

Tölvupóstur V, dags. 9.11.2018.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi verið að ganga niður tröppur þegar hann rann fram af einu þrepinu vegna klaka og ökklabrotnaði. Í læknisfræðilegum gögnum málsins kemur fram að M fór í aðgerð vegna brotsins samdægurs og legið nokkra daga á sjúkrahúsi. Frekari meðferð fólst í því að M fékk gifs og síðan spelku auk þess sem hann fór í sjúkraþjálfun fram eftir árinu 2016. Gerð er grein fyrir samskiptum M við lækna á árinu 2016 en í göngudeildarnótu dags. 24. mars 2017 kemur síðan fram að M kvarti undan versnandi verkjum í ökklanum og framkvæmd var önnur aðgerð í nóvember sama ár. M kveðst hafa fengið þær upplýsingar eftir fyrri aðgerðina að það gæti tekið hann um eitt og hálft ár að ná bata vegna slyssins. Tjónið tilkynnti M til V með tjónstilkynningu dags. 4. október 2017.

M telur að hann hafi ekki haft endanlega vissu um að hann hafi orðið fyrir tjóni fyrir en að lokinni seinni aðgerðinni í nóvember 2017, en í fyrsta lagi hafi honum átt að vera eitthvað ljóst rétt fyrir skoðun hjá lækni í mars 2017. Ársfrestur 1. mgr. 124. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 hafi því ekki verið liðinn 4. október 2017 þegar hann tilkynnti V um tjón sitt.

V vísar til gagna málsins varðandi afstöðu sína í tölvupósti vegna málskotsins og er þá helst að að líta til bréfs félagsins til M dags. 25. október 2017. Í því bréfi er vísað til 124. gr. laga um váttryggingarsamninga og 77. gr. váttryggingarskilmála þar sem kemur fram að sá sem rétt á til bóta glati þeim rétti ef krafa er ekki gerð innan árs frá því hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á. Í bréfi V er vísað til þess að „slysið varð þann 04.12.2015 en tjónið var ekki tilkynnt til félagsins fyrir en 11.10.2017.“ Einnig er í bréfinu vísað til gagna málsins og að félagið meti það svo að tilkynning um tjón hafi ekki borist innan þess tilkynningarfrests sem vísað er til.

Álit.

Það liggur fyrir að M ökklabrotnaði 4. desember 2015 og tilkynnti V um tjón sitt með tjónstilkynningu dags. 4. október 2017. Þegar metið er hvenær M fékk vitneskju um þau atvik sem bótakrafa hans er reist á í skilningi 1. mgr. 124. gr. laga um váttryggingarsamninga verður að líta til þess að V hefur ekki með skýrum hætti gert M grein fyrir mati sínu á því hvenær sú vitneskja mátti vera honum ljós. Málskot M verður ekki skilið öðruvísi en að hann byggji kröfu sína á hendur V á því að hann eigi rétt á bótum fyrir varanlega örorku í skilningi váttryggingarskilmála. Af því leiðir að það þarf að liggja fyrir hvenær má ætla að vitneskja um slíka kröfu sé fyrir hendi hjá M. Í bréfi sínu til M vísar V eingöngu til slysdags og með óráðum hætti til „gagna málsins“, en ekki verður fallist á að á slysdegi hafi M strax haft eða mátt hafa vitneskju um að hann myndi geta átt kröfu vegna varanlegra afleiðinga ökklabrotsins þar sem ekki var þá strax ljóst að þær yrðu varanlegar. Vegna þessara sérstöku aðstæðna verður því ekki fallist á að tjónstilkynningarfrestur 1. mgr. 124. gr. laga um váttryggingarsamninga hafi verið liðinn þegar M sendi tjónstilkynningu dags. 4. október 2017 til V og er bótaskylda því fyrir hendi úr slysáttryggingu fjölskyldutryggingar sinnar.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr slysáttryggingu fjölskyldutryggingar sinnar hjá V.

Reykjavík, 22. nóvember 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lög.

Jón Magnússon lög.